

Bemærkninger til forslaget

Enhedslisten har gennem længere tid været opmærksom på de eksempler, der har været i medierne på, at ældre mennesker ikke har mulighed for at bosætte sig, hvor de ønsker det.

For at undersøge, hvorvidt der var tale om enkelt-sager eller der var tale om et generelt problem, har Enhedslisten foretaget en rundspørge blandt brugerorganisationer som Landsforeningen Evnesvages Vel, De Samvirkende Invalideorganisationer og Ældresagen. Disse giver samstemmende udtryk for, at personer, der modtager hjælp efter lov om social pension m.v., ikke har de samme muligheder for at flytte som andre. De tilføjer desuden, at de jævnligt bliver kontaktet af pårørende og brugere, der er uforstående over for de begrænsninger, der ligger i forvaltningen af lov om social pension og bistanndsloven.

Socialministeren pålægges derfor at sikre, at også borgere, som modtager pension efter lov om social pension m.v., i lighed med alle landets øvrige borgere frit kan flytte på tværs af kommunegrænserne, uanset de mulige hindringer i lovens § 52 (6-års-reglen), den forskellige administrative praksis i kommunerne og de forskellige kriterier for visitation til de kommunale og amtskommunale institutioner p.t. medfører.

Enhedslisten opfordrer regeringen til at sikre, at denne gruppe borgere ikke stavnsbindes, men lige-stilles med landets øvrige borgere.

Beslutningsforslaget skal sikre, at det ikke udelukkende er pensionister, som er omfattet af bekendtgørelse nr. 585 af 24. juni 1992 om optagelse i plejehjem m.v. i en anden kommune, der er sikret en ultimativ ret til at flytte fra en kommune til en anden.

Målgruppen for dette forslag er personer, der modtager alderspension og førtidspension. Det er ikke umiddelbart muligt at skønne, hvor mange der måtte ønske at flytte på tværs af kommunegrænserne, da antallet af personer, der forhindres i at flytte, ikke registreres.

Forslaget er udgiftsneutralt for staten, og Enhedslisten foreslår, at der laves en mellemkommunal udligningsordning. Denne kan f.eks. udformes således, at det altid er fraflytningskommunen, der skal betale både pensionen og de udgifter, der følger af lov om social bistand, da kommunen jo under alle omstændigheder skulle betale dette, såfremt den pågældende ikke var flyttet.

I det omfang fraflytningskommunen vil stå med ledige pladser på plejehjem, i beskyttede boliger, i bofællesskaber m.v. og disse ikke bebos af borgere fra nabokommunerne eller tilflyttere, der ønsker at bo tættere på deres pårørende, skal disse udgifter gøres til genstand for en mellemkommunal udligningsordning.